

Teksten: 1 Timotheüs 5: 1-7-23 en Lucas 7: 1, 7-15

Lieve mensen, gemeenschap van Christus,

Deze week werd bekend dat Virgil van Dijk de beste voetballer van Europa is. En Frenky de Jong de beste middenvelder. Toen van Dijk gevraagd werd naar zijn geheim noemde hij als eerste: bescheidenheid. Een ouderwets woord voor bescheidenheid is nederigheid. En vanmorgen gaat het over nederigheid.

In kerken is een mooie gewoonte, die je elders nauwelijks ziet. Namelijk dat de mensen die er komen het liefst achterin gaan zitten. Wil iedereen elders vooraan zitten, zo niet in de kerk.

En het mooie is nu, dat dit helemaal in de geest is van het evangelie. Jezus ergert zich aan de mensen die op de eerste rang willen zitten. Zien en gezien worden drijft ze. Wie zichzelf verhoogt zal vernederd worden, en wie zichzelf vernedert zal verhoogd worden. (Dus u kunt nu nog naar achteren gaan ...)

Jezus zit bij Farizeeërs aan tafel, de sfeer is er een van achterdocht. Er staat:

*En ze blijven hem observeren...* Die Jezus, wat is dat voor figuur?

Er is geen verbinding. Observeren in de zin van de kat uit de boom kijken en beducht zijn: wat is dit voor een type...? *De zondaar observeert de rechtvaardige* staat er in Psalm 37:12'...

Dat vertelt Lucas hier, dat gebeurt hier en dat gebeurt ook zomaar in het menselijk verkeer...

Nu ik het toch over de kerk heb. Er zijn deze zomer weer heel veel gasten geweest. Ze bekeken de prachtige tentoonstelling over vogels en velen staken een kaarsje aan, terwijl vanachter uit het koor een vogeltje zong. Sommige mensen kochten een kaart uit de kaartenstandaard die onze man van het geluid had geregeld. In die kaartenstandaard zit ook een nieuwe kaart van de kansel, met daarin een gedicht van de hand van dezelfde schrijfster als die van het Fonteinlied.

Het gedicht gaat zo....

## Preekstoel

Hier troont het Woord boven het altaar uit,  
de leeuw met klok in top  
als winnaar uit de strijd der Reformatie.  
Dit handwerk van Hieronimus, vakkundige prestatie,  
betreedt men dan in zeven treden.

*(naar beneden gaan)*

O dienaar Gods, bezin u op uw ijdelheden  
en leg per stap uw oordeel af (1<sup>e</sup> tree),  
uw ego (2<sup>e</sup> tree), geldingsdrang (3<sup>e</sup> tree),  
tevredenheid (4<sup>e</sup> tree) en beven (5<sup>e</sup> tree),  
laat gaandeweg uw streven (6<sup>e</sup> tree) varen  
tot op het hoogste plan (7<sup>e</sup> tree)  
God zelf zich door uw dienen heen  
aan ons zal openbaren.

Deze beweging, daar nodigt Jezus zijn gasten toe uit. Wij zijn die gasten, ik voorop. Steeds weer gaat het om die beweging, van buiten naar binnen, van blaten naar bidden.

Jezus gaat de weg van het vernederen en het verhogen. Het eerste is een vorm van zelf geven en het tweede is een vorm van ontvangen. Ik geef en ontvang van God... daarop vertrouwen is in een notendop het geloofsgeheim. Ik geef mijn hand en ontvang brood en wijn.

Omdat de weg van vernederen naar verhogen zo gemakkelijk en aantrekkelijk lijkt maar het in feite verhipte moeilijk is, vertelt Jezus een gelijkenis. Om het invoelbaar te maken trekt hij het in het absurde. Als je een avond- of middagmaal aanricht, nodig dan niet familie en vrienden uit, rijke burens en mensen met wie je in goed gezelschap weet. Vraag liever bedelaars, mismaakten,

lammen en blinden, vluchtelingen. En je zult zalig zijn. Want ze hebben niets om je te belonen. Dus laat je bijbedoeling of verborgen agenda varen, dat heeft toch geen zin. Doe het 'om niet', en je zult volkomen verrast ontdekken dat je met elkaar brood in het Koninkrijk eet, dus de geest van God.

Moeten we dit naar de letter doen: steeds lammen, blinden en vluchtelingen uitnodigen? Ik sluit het niet uit. Maar weet, het gaat Jezus om een houding van nederigheid aanleren, en daar hoort bij dat je inziet dat je neiging vaak anders is.

We gaan het daarom dadelijk oefenen, want de maaltijd des Heren is het diner voor iedereen. Hier vallen alle grenzen weg. Hier is iedereen gelijk en welkom. Als Jezus ons uitnodigt, komen al die vreemde gasten mee. Zo vreemd zijn ze niet trouwens, want een lamme, blinde of vluchteling schuilt ook in ons. Ik zei dat Jezus hier overdrijft, om onze ogen te open voor de weg van nederigheid.

Tot slot neem ik u mee naar het ambt. Timoteus gaat er in zijn brief uitgebreid op in. *Als iemand verlangt naar een ambt*, dat van opzichter, diaken en oudste... dan moet je levenswandel aan bepaalde voorwaarden voldoen.... Het belangrijkste is, dat je bereid bent de weg van nederigheid te gaan. De monniken hebben ons leren inzien dat dat een enorme kracht herbergt. Dat zie je terug in het inzicht van een geestelijk vader als hij zegt: Alle werk is ijdel zonder nederigheid, want nederigheid is de voorbode van de liefde, zoals Johannes voorbode van Jezus was. Zo is nederigheid een oefening in liefde. Nederigheid brengt naar God zelf, want God is liefde.

Amen